

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja zmniejszyła udział Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRE) w programie RESIDER Północnej Nadrenii — Westfalii.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi naruszenie art. 24 rozporządzenia nr 4253/88 ⁽¹⁾, ponieważ nie wystąpiły przesłanki zmniejszenia pomocy. W tym względzie twierdzi ona w szczególności, że odstępstwa od indykatywnego planu finansowego nie stanowią istotnej zmiany programu.

Nawet gdyby miała mieć miejsce istotna zmiana programu, skarżąca twierdzi, że istnieje uprzednia zgoda Komisji, udzielona w postaci wydanych przez nią „Wytycznych w sprawie zakończenia finansowania działań operacyjnych (1994 — 1999) funduszy strukturalnych” (SEC (1999) 1316).

Przy założeniu, że wystąpiły przesłanki zmniejszenia pomocy, skarżąca podnosi, że pozwana nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych w odniesieniu do tego konkretnego programu. Zdaniem skarżącej Komisja powinna była rozważyć, czy zmniejszenie udziału EFOR jest proporcjonalne.

W końcu zaskarżona decyzja narusza zasadę dobrej administracji, ponieważ skarżąca została w jej wyniku zmuszona do ponownego wniesienia skargi na decyzję, która stanowiła w tym czasie przedmiot sprawy zawisłej już przed sądem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988 r., str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2006 r. — Dura Vermeer Groep przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-351/06)

(2007/C 20/30)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Dura Vermeer Groep NV (przedstawiciel: adwokat M. Slotboom)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1 lit. d) i art. 2 lit. d) w zakresie, w jakim dotyczą one odpowiedzialności Dura Vermeer Groep oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 13 września 2006 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/38.456 — Bitum — Niderlandy), na mocy której wymierzono jej grzywnę z tytułu naruszenia art. 81 WE.

Na poparcie swojej skargi skarżąca powołuje się przede wszystkim na naruszenie przez Komisję art. 81 ust. 1 WE oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003. Zdaniem skarżącej wykładnia przez Komisję orzecznictwa Trybunału i Sądu w zakresie odpowiedzialności spółek dominujących za domniemane naruszenia spółek zależnych jest nieprawidłowa. W ten sposób Komisja poddała skarżącą surowszej kontroli. Ponadto Komisja nieprawidłowo przedstawiła stan faktyczny odnoszący się do rzeczywistych stosunków w grupie Dura Vermeer. Komisja nie udowodniła, że skarżąca miała określony wpływ na zachowanie Vermeer Infrastructuur BV.

Skarżąca powołuje się następnie na naruszenie istotnych wymogów formalnych art. 253 oraz obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2006 r. — Dura Vermeer Infra przeciwko Komisji

(Sprawa T-352/06)

(2007/C 20/31)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Dura Vermeer Infra BV (przedstawiciel: adwokat M. Slotboom)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich